

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Violy Takáčovej, v právnej veci navrhovateľky **MUDr. D. B., bytom v Ž., K.,** prechodne USA, H., F., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni – ústredie, U., B., o starobný dôchodok**, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Ž. zo 14. júna 2007, č.k. 25Sd/74/2007-20, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Ž. zo 14. júna 2007, č.k. 25Sd/74/2007-20, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 2 písm. a/, c/ OSP zrušil rozhodnutia odporkyne č. X. z 30. júna 2006, označené 1,2,3 a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie. Uvedenými rozhodnutiami odporkyňa priznala navrhovateľke starobný dôchodok od 1. januára 2005 mesačne 2.522 Sk (1), upravila výšku dôchodku od 1. júla 2005 na sumu 2.780 Sk (2) a od 1. júla 2006 upravila výšku starobného dôchodku na sumu 2.946 Sk mesačne (3). Na základe opravného prostriedku, v ktorom navrhovateľka namietala, že nárok na starobný dôchodok jej vznikol dňom 20. júla 2002 a od toho dňa o dávku aj požiadala a namietala aj výšku priznaného dôchodku, krajský súd preskúmal rozhodnutia odporkyne. Poukázal na to, že z obsahu rozhodnutia 1 nevyplýva dôvod, pre ktorý odporkyňa priznala starobný dôchodok navrhovateľke až od 1. januára 2005. Z písomného vyjadrenia odporkyne

z 19. marca 2007 vyplýva, že navrhovateľke dôchodok nepriznala odo dňa, od kedy o tento požiadala, vychádzajúc z ust. § 103 ods. 1 zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, pretože nemala trvalý pobyt na území Slovenskej republiky.

Podľa názoru krajského súdu pre tento postup odporkyňa nemala nijaké podklady a samotná skutočnosť, že navrhovateľka sa zdržiavala mimo trvalého bydliska, nebola dôvodom na uvedený postup odporkyne. V ďalšom konaní uložil odporkyňi opätovne rozhodnúť o nároku na navrhovateľkou uplatnenú dôchodkovú dávku a pokiaľ sa nepreukáže opak, treba považovať za adresu trvalého bydliska navrhovateľky adresu, ktorú uviedla v žiadosti o dôchodok. Navrhovateľke, ktorá bola v konaní úspešná, náhradu trov konania krajský súd nepriznal s odôvodnením, že náhradu trov konania neuplatnila.

Odporkyňa sa proti rozsudku krajského súdu včas odvolala. Navrhla ho zmeniť a jej rozhodnutia 1,2,3 z 30. júna 2006, č.k. X., potvrdiť. Vyslovila nesúhlas s právnym názorom krajského súdu vysloveným v odvolaní. Dôvodila tým, že navrhovateľke vznikol nárok na starobný dôchodok 20. júla 2002 (vo veku 57 rokov), t.j. za účinnosti zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení. Podľa § 103 ods. 1 tohto zákona na dávky nemajú nárok občania, ktorí nemajú trvalý pobyt na území Slovenskej republiky. Podľa § 3 zák.č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky, trvalým pobytom je pobyt v mieste stáleho bydliska občana. Podľa odporkyne je to miesto, kde sa občan zdržiava prevažne s úmyslom bývať. V prípade navrhovateľky je týmto miestom U., kde sa trvale zdržiava od decembra 1999. Aj keď má navrhovateľka stále uvedené bydlisko v Ž. nie je trvalým pobytom v zmysle uvedených podmienok. Odporkyňa súčasne poukázala na ust. § 259 ods. 2 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zák.č. 721/2004 Z.z. účinného od 1. januára 2005, podľa ktorého v konaniach o dávkach dôchodkového zabezpečenia, na ktoré nevznikol nárok do 31. decembra 2003 podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2005 (§ 259 ods. 1) z dôvodu nesplnenia podmienky trvalého pobytu na území Slovenskej republiky a ktoré do 31. decembra 2004 neboli právoplatne skončené, sa rozhodne po 31. decembri 2004 podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004. Podmienka trvalého pobytu na území Slovenskej republiky sa od 1. januára 2005 považuje za splnenú. O dávkach dôchodkového zabezpečenia podľa prvej vety, ktoré neboli priznané a o ktorých bolo do 31. decembra 2004 právoplatne rozhodnuté, sa rozhodne znovu na žiadosť poistenca. S poukazom na uvedené podľa odporkyne patrí navrhovateľke

starobný dôchodok až od 1. januára 2005. Krajský súd podľa názoru odporkyne vec nesprávne právne posúdil a preto nesprávne rozhodol.

Navrhovateľka žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu potvrdil. Opätovne vyhlásila, že trvalé bydlisko a trvalý pobyt má v Ž. na ulici J., na adrese a v dome, v ktorom žije od narodenia a ktorého majiteľkou je od roku 1961. Má štátne občianstvo Slovenskej republiky, nemá žiadne iné občianstvo a ani trvalý pobyt v inom štáte okrem Slovenskej republiky. Nikdy nemala a ani nemá úmysel trvale žiť v USA.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s, § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s predchádzajúcim mu konaním, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania (§ 250l ods. 2, § 250ja ods. 3 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je opodstatnené.

Predmetom preskúmania v danom konaní je zákonnosť rozhodnutí odporkyne z 30. júna 2006, ktorými navrhovateľke priznala starobný dôchodok od 1. januára 2005 v sume 2.522 Sk mesačne, ktorú následne upravila od 1. júla 2005 na sumu 2.780 Sk a od 1. júla 2006 na sumu 2.946 Sk mesačne. Dôvod, pre ktorý odporkyňa navrhovateľke starobný dôchodok nepriznala od 20. júla 2002, od ktorého dňa o jeho priznanie požiadala, v rozhodnutiach neuviedla. Len z jej následného vyjadrenia k opravnému prostriedku navrhovateľky je zrejmé, že odporkyňa vychádzala z ust. § 103 ods. 1 zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení a z toho, že navrhovateľka nemala trvalý pobyt na území Slovenskej republiky.

Zhodne s krajským súdom aj odvolací súd je toho názoru, že pre takýto záver nemala odporkyňa dostatočné podklady, lebo v jej spise sa nenachádza žiaden doklad, ktorý by vyvracal tvrdenie navrhovateľky, že nikdy nemala a nemá úmysel trvale žiť v USA a jej trvalý pobyt bol na území Slovenskej republiky aj keď sa zdržiavala mimo trvalého bydliska.

Opodstatnene potom krajský súd rozhodnutia odporkyne podľa § 250q ods. 2 OSP zrušil a vrátil jej vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že pokiaľ sa nepreukáže opak, treba považovať za adresu trvalého bydliska a pobytu adresu, ktorú navrhovateľka uviedla v žiadosti o dôchodok.

Odvolací súd preto odvolaniu odporkyne nevyhovel a vecne správny rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1 OSP) účastníkom odvolací súd nepriznal, lebo v odvolacom konaní úspešná navrhovateľka právo na náhradu trov konania neuplatnila a odporkyni právo na ich náhradu nevzniklo.

P o u ě n í e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 25. septembra 2008

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Dagmar Falbová